

**Органичното изграждане на църквата като Тяло Христово
чрез процеса на духовен метаболизъм
съгласно вътрешното преживяване на вярващите на обитаващия в тях Христос**

Пасажи от Писанията: 2 Царе 7:12-14а; Еф. 3:16-21

I. Във 2 Царе 7:12-14а виждаме разкриването на едно пророчество чрез типологията, което ни показва, че Бог трябва да изгради Христос в нашата вътрешна конституция и строеж, за да може цялото ни същество да бъде преустроено с Христос—Мт. 16:18:

- A. Божията вечна икономика съгласно Божието сърдечно желание се състои в това Бог да изгради Себе Си в човека и да изгради човека в Себе Си (Еф. 3:16-17а). Това взаимно обиталище е реалността на Тялото Христово, което ще получи своята завършеност в Новия Ерусалим (Йн. 15:4-5а; 1 Йн. 2:27-28; 3:24; 4:13, 15-16; Откр. 21:3, 22).
- Б. В своята икономика Бог възнамерява да изгради Себе Си в Христос в нашето същество—2 Царе 7:12-14а; Еф. 3:17а; Йн. 14:20; Гал. 4:19:
 - 1. Бог желае да вработи Себе Си в Христос в нас. Христос и всичко, което Той е постигнал, са предназначени за тази цел—Фил. 2:13; Еф. 3:17а; Кол. 3:10-11.
 - 2. Нуждаем се Бог да изгради Себе Си в Христос в нашата човешка природа и да вработи Себе Си в Христос в нас като наш живот, наша природа и наша личност—Еф. 3:17а.

II. В Ефесяни 3:16-21 виждаме, че Триединният Бог е влязъл в нас, за да извърши една градивна работа със Себе Си като елементът и с нещо от нас като материал. Това се вижда в притчата за сеяча в 13-та глава на Матей:

- A. Господ посява Себе Си като семето на живота в човешките сърца, които са почвата, за да може да расте и да живее в тях и да се изразява чрез тях—3-ти стих.
- Б. Семето се посява в почвата, за да расте с помощта на нейните хранителни съставки. Следователно узрелият плод е едно съединение на семето и почвата—23-ти стих.
- В. В себе си ние имаме определени хранителни съставки, които Бог е създал, за да подготви влизането Си и растежа Си в нас. Бог е създал човешкия дух с човешките хранителни съставки и човешкото сърце като почвата за растежа на божественото семе в нас—1 Йн. 3:9; 1 Петр. 1:23; Кол. 2:19:
 - 1. Скоростта на нашия растеж не зависи от божественото семе, а от количеството хранителни съставки, с които го снабдяваме. Колкото повече снабдяваме семето с хранителни съставки, толкова по-бързо то ще расте и ще се развива—Пс. 78:8; Мт. 5:3, 8:
 - а. Ако пребъдваме в душата си, в природния си човек, ще лишаваме божественото семе от хранителните съставки, необходими за неговия растеж. Но ако укрепваме във вътрешния си човек и внимаваме на духа си и го упражняваме, ще произтича хранително снабдяване и Христос ще се всели в сърцата ни—Еф. 3:16-17; Римл. 8:6; 1 Тим. 4:7.
 - б. Ако искаме Господ да расте в нас като семето на живота за наше пълно наслаждение, трябва изцяло да се отворим за Господа и да Му съдействаме в цялостната разправа с нашето сърце—Мт. 13:3-9, 19-23.
 - 2. От една страна, Бог ни укрепва със Себе Си като елемента, а от друга страна, ние снабдяваме хранителните съставки. Благодарение на тези две неща Бог в Христос извършва органичното Си изграждане—изграждането на Своя дом—в цялото ни същество.
- Г. Съгласно Библията растежът се равнява на изграждането. Господ Исус заяви: „Аз ще съградя Моята църква“ (Мт. 16:18). Това изграждане се осъществява чрез растежа на

божественото семе в нас (1 Йн. 3:9; Еф. 4:15-16; Кол. 2:19; Еф. 2:21-22; 1 Кор. 3:1, 6-9, 12; 16:13).

Д. Божията икономика се състои в това Бог да вработи Себе Си в нас, за да преживяваме метаболитния процес на духовно храносмилане и усвояване, който произвежда преобразяването като една постепенна, вътрешносъществена метаболитна промяна в нашия природен живот. Всичко това е с цел изграждането на Тялото Христово за завършването на Новия Ерусалим—2 Кор. 3:18:

1. За осъществяването на Божието изграждане трябва да приемаме, храносмиламе и усвояваме органичния, пневматичен Христос, Който е животворящият Дух, като наша храна, питие и дишане—Йн. 6:51, 57; 7:37-39; 20:22.
2. Когато се наслаждаваме на Христос като храна и питие и Го вдишваме в себе си, в нас произтича едно духовно храносмилане и метаболизъм, в резултат на които Христос се изгражда и конституира в нашето същество. Този вътрешен метаболизъм е преобразяването, а преобразяването е изграждането—Римл. 12:2; Фил. 1:20-21; вж. Откр. 21:18; 4:3.

Е. Във 2 Царе 7:12-14а Йехова праобразно пророкува на Давид за органичното изграждане на църквата като Тяло Христово чрез процеса на духовния метаболизъм.

III. В Ефесяни 3:16-21 Павел се молеше вярващите да преживяват в себе си вътрешнообитаващия Христос за органичното изграждане на църквата като Тяло Христово—4:12, 16; 2:21-22:

А. Павел се молеше на Отца да ни даде да се утвърдим чрез Неговия Дух във вътрешния човек, за да може Христос да се всели в сърцето ни и по този начин да заеме, да завладее, да просмука и напои цялото ни вътрешно същество със Себе Си—3:16-17а.

Б. Триединният Бог може да се оприличи на една голяма машина, чийто оператор беше Павел. Трябва да усвоим следния урок: във вселената съществува един висш принцип. Той се състои в това, че Бог иска да извърши нещо, но Той се нуждае от оператор, който да задвижва и управлява Неговата „машина“:

1. Когато Павел се молеше с молитвата в Ефесяни 3:16-21, той действаше като един представител на цялото Христово Тяло.
2. Отец, Синът и Духът са трите „части“ на тази вселенска „машина“, а Тялото е нейният „оператор“. Когато ние, в качеството си на оператор, се молим с тази молитва, Отец работи чрез Духа Си като проводник и утвърждава всяка част на нашето вътрешно същество във вътрешния човек с цел Синът да се всели във всички части на нашето сърце.

В. Фактът, че трябва да се утвърждаваме със сила във вътрешния си човек, показва, че ние не сме във вътрешния човек, че живеем най-вече във външния човек—стих. 16; 1:19-22; 3:20.

Г. Христос желае да заеме всички стаички на нашето сърце:

1. Старогръцката дума *κατοικέω*, преведена като „вселявам“, означава „нанасям се в жилище“, „правя си дом, обиталище“; префиксът *κατά* означава „долу“—стих 17а.
2. Когато Христос се вселява дълбоко в нашите сърца, ние се вкореняваме в любов за Божията нива и се основаваме в любов за Божията сграда—17-ти стих.
3. Когато Той се всели в нашите сърца, ние ще бъдем пълни със сила да разберем заедно с всички светии неизмеримия Христос, Чийто измерения са измеренията на вселената—18-ти стих:
 - а. Нашето преживяване на Христос в църквата трябва да бъде триизмерно, като куб (ширината, дължината, височината и дълбочината), а не едноизмерно, като линия.
 - б. В скинията и в храма Пресвятото място беше с формата на куб—Изх. 26:2-8; 3 Царе 6:20.

- в. В крайна сметка Новият Ерусалим, Божията сграда, ще представлява един вечен куб, Пресвято място, дванайсет хиляди стадия в три измерения—Откр. 21:16.
4. Вселяването на Христос в нашите сърца ни кара да познаем превъзхождащата всяко знание Христова любов, за да се изпълним в цялата пълнота на Триединния Бог за Негово корпоративно изражение, за Негова прослава—Еф. 3:19-21; вж. Бит. 24:47, 53, 61-67.
- Д. Христос изгражда църквата като вгражда Себе Си в нас, тоест като влиза в нашия дух и се разпространява в нашия ум, чувства и воля, за да заеме цялото ни същество—2 Тим. 4:22; 1 Кор. 6:17; Еф. 3:17а:
1. Нашето сърце е съвкупността на нашите вътрешни части, центърът на нашето вътрешно същество и нашият представител по отношение на нашите склонности, привързаност, радост и желание; затова, когато Христос се вселява в нашето сърце, Той контролира цялото ни вътрешно същество и снабдява и укрепява всички вътрешни части със Себе Си.
 2. Колкото повече Христос се разпространява в нас, толкова повече Той се вселява в нас и заема и завладява всички части на нашето вътрешно същество, като ги напоява със Себе Си.
 3. За да може да се изпълни Христовото слово в Матей 16:18 относно изграждането на църквата, църквата трябва да навлезе в състояние, в което много светии да позволят на Христос да се всели дълбоко в сърцата им и да завладее, заеме и напои цялото им вътрешно същество.
 4. Колкото повече Христос заема вътрешното ни същество, толкова повече ще можем да се изграждаме с другите в Тялото—Еф. 2:21-22; 4:12, 16.
 5. В Ефесяни 3:17 се говори за вкореняване и основаване в любовта. Нашето вкореняване показва, че ние сме растения, които трябва да растат, а нашето основаване означава, че трябва се изграждаме.
 6. Съгласно 18-ти стих в крайна сметка ние сме пълни със сила да разберем вселенските измерения на Христос—ширината, дължината, височината и дълбочината—не сами по себе си индивидуално, а с „всички светии“, тоест корпоративно и общо. Това показва, че трябва да се изграждаме заедно.
 7. Когато Христос се всели в сърцата ни, ние ще се изпълним в цялата божия пълнота. Тази пълнота е църквата, Тялото Христово, като корпоративното изражение на Триединния Бог—19-ти стих.
 8. Божията слава се вработва в църквата и Бог се изразява чрез църквата несравнимо повече отколкото молим или мислим. Следователно Бог се прославя в църквата—стих. 20-21.
- Е. В Ефесяни 3:16-21 виждаме духа, отношението, молитвата и вярата на Павел:
1. Тайната на Христос беше известна на Павел чрез откровение (стих. 3-6). Затова неговият дух и неговото отношение—това, което той виждаше, това, което той говореше и това, от което се интересуваше в сърцето си—беше свързано с видението за изграждането на църквата като Тялото Христово чрез вътрешното преживяване на вътрешнообитаващия Христос.
 2. Павел беше завладян от това видение; то се превърна в негов дух и отношение. Именно затова той се помоли с молитвата (в сферата и елемента на вярата), записана в Ефесяни 3:16-21. Ако сме видели видението за това как Христос изгражда църквата като Тялото Христово чрез вътрешното преживяване на вътрешнообитаващия Христос, ще имаме Павловия дух, отношение, молитва и вяра в служението си на Бога в църквата.